

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, rozkladový orgán podle § 3 a § 4 odst. 1 zákona č. 320/2016 Sb., o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, ve spojení s § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl o rozkladu, který podala obviněná CZ Logistics, s.r.o., IČO: 62957937, sídlem Semanínská 580, 560 02 Česká Třebová, zastoupená Mgr. Lenkou Volfovou, advokátkou (Latková, Volfová & partneři, advokátní kancelář, se sídlem Masarykovo nábřeží 2018/10, 120 00 Praha 2), proti rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 12. 2. 2021, č. j. UPDI-0319/21/ZA, sp. zn. POK006/20, takto:

Podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozklad zamítá a rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 12. 2. 2021, č. j. UPDI-0319/21/ZA, sp. zn. POK006/20, se potvrzuje.

Odůvodnění

I. Řízení v prvním stupni

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen Úřad) obdržel podnět týkající se znemožnění užití vlečky Cerea a.s. – Slatiňany (ev. č. povolení Drážního úřadu ÚP/2018/5190) pro vykládku a nakládku zboží společností TOLUP s.r.o. Při státním dozoru bylo zjištěno, že obviněná porušila povinnost provozovatele vlečky vyplývající z § 22a odst. 5 věty druhé zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách (dále jen zákon o dráhách), tj. nahlásit Úřadu všechny veřejně nepřístupné vlečky, u kterých je jejich provozovatel povinen umožnit užití podle § 22a odst. 3 téhož zákona.

Následně vydal Úřad pod č. j. UPDI-4062/20/BL, sp. zn. STD001/20, příkaz, kterým uznal obviněnou vinnou ze spáchání přestupku podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách. Ta podala proti příkazu dne 23. 11. 2020 včasný odpor. Tím byl příkaz dle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád) zrušen. Proto Úřad oznámil pokračování v řízení (č. j. UPDI-4118/20/ZA ze dne 9. 12. 2020), na což právní zástupce obviněné žádným způsobem nereagoval. Úřad obdržel vyjádření obviněné až po oznámení (č. j. UPDI-4430/20/ZA ze dne 22. 12. 2020), že ukončil shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí. Přílohou vyjádření byl vnitřní předpis: „Provozní řád vlečky CEREÁ, a.s. – VLEČKA SLATIŇANY“, zpracovaný a schválený ke dni 31. 3. 2018 (dále jen provozní řád).

Napadené rozhodnutí

Úřad vydal dne 12. 2. 2021, č. j. UPDI-0319/21/ZA, sp. zn. POK006/20 (dále jen napadené rozhodnutí), v němž obviněnou uznal vinnou z přestupku podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách, kterého se dopustila tím, že v rozporu s § 22a odst. 5 věty druhé zákona o dráhách, jako provozovatelka veřejně nepřístupné vlečky nesplnila svou oznamovací povinnost vůči Úřadu. Obviněná totiž v zákonem požadované lhůtě nesdělila, že jde o vlečku, jejíž užití je povinná umožnit způsobem podle § 22a odst. 3 písm. c) zákona o dráhách, tj. za účelem přístupu k manipulačnímu místu, jehož vlastník nebo provozovatel je odlišný od vlastníka nebo provozovatele vlečky. Za spáchání přestupku podle § 51 odst. 10 písm. d) zákona o dráhách Úřad uložil obviněné pokutu ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.

II. Rozklad

Obviněná podala proti napadenému rozhodnutí v zákonné lhůtě rozklad ze dne 24. 2. 2021.

III. Přehled námitek

1. Dle obviněné vzniká povinnost umožnit přístup podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách až na základě žádosti dopravce.
2. Dle obviněné nakládka a vykládka zboží na vlečce není možná u rampy, která není v provozním řádu jako manipulační místo uvedena.

IV. Námitky a jejich vypořádání

1. Vznik oznamovací povinnosti

Námitky obviněné

Obviněná namítá, že Úřad nesprávně aplikoval § 22a odst. 3 a odst. 5 zákona o dráhách, a to konkrétně větu druhou odst. 5: „*Je-li provozovatel veřejně nepřístupné vlečky povinen umožnit její užití způsobem podle odstavce 3, sdělí tuto skutečnost Úřadu do 10 pracovních dnů ode dne, kdy nastala. Provozovatel vlečky sdělí Úřadu změnu skutečnosti podle věty první nebo druhé do 10 pracovních dnů ode dne, kdy tato změna nastala.*“ Tu obviněná vykládá tak, že provozovatel veřejně nepřístupné vlečky má oznamovací povinnost pouze v případě, že mu vznikla povinnost umožnit použití vlečky ve smyslu § 22a odst. 3 zákona o dráhách, a to do 10 dnů ode dne, kdy o to konkrétní dopravce požádal. V řízení nebylo prokázáno, že by konkrétní dopravce nebo vlastník manipulačního místa požádal obviněnou o umožnění přístupu na vlečku ve smyslu § 22a odst. 3 zákona o dráhách.

Stanovisko rozkladového orgánu

Rozkladový orgán nesouhlasí s názorem obviněné, že oznamovací povinnost provozovatele veřejně nepřístupné vlečky se odvíjí až od požádání o umožnění přístupu. Zákon o dráhách upravuje nejen povinnost umožnit užití vlečky, která podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách zajišťuje přístup k jinému zařízení nebo manipulačnímu místu, jehož vlastník nebo provozovatel je odlišný od vlastníka nebo provozovatele vlečky, ale i povinnost oznamovací podle § 22a odst. 5 zákona o dráhách, ve spojení s přechodnými ustanoveními čl. II bodu 2 zákona č. 367/2019 Sb. Obě povinnosti ukládá provozovateli zákon o dráhách přímo. Obviněná přechodná ustanovení nezohledňuje. Zákon o dráhách uložil ve spojení se zákonem č. 367/2019 Sb. provozovatelům veřejně nepřístupných vleček povinnost oznámit, že jde o vlečku podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách. Kromě toho ukládá povinnost oznámit změnu v podmínkách umožnění přístupu u neveřejně přístupné vlečky. Takovou změnou ovšem není míněna žádost o přístup, ale změna faktická. Půjde například o situaci, kdy bylo nově vybudováno zařízení služeb. Oznamovací povinnost proto není vázána na konkrétní žádost o přístup.

Z přechodného ustanovení čl. II. bodu 2 zákona č. 367/2019 Sb., kterým byla upravena oznamovací povinnost podle § 22a zákona o dráhách, vyplývá, že je tato povinnost vázána na nabytí účinnosti novely zákona. I z toho vyplývá, že oznamovací povinnost provozovatele veřejně nepřístupné vlečky vychází z materiální povahy vlečky a jejího vlastnictví, včetně vlastnictví souvisejících ploch a zařízení, a nikoliv až z požádání o umožnění přístupu.

Tento výklad se shoduje i s důvodovou zprávou k přechodným ustanovením zákona č. 367/2019 Sb.: „*Přechodné ustanovení je konstruováno i s ohledem na nově ukládanou notifikační povinnost provozovatele veřejně nepřístupné vlečky, který je povinen umožnit její užití způsobem podle § 22a odst. 3 návrhu zákona. Provozovatel vlečky, který uvedenou povinnost bude mít dle nově*

navrhované právní úpravy ke dni nabytí její účinnosti, sdělí tuto skutečnost Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ve lhůtě 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“

Taktéž vazba na materiální povahu vlečky vyplývá i z § 22a odst. 4 zákona o dráhách. Užitím vlečky veřejně nepřístupné se tato vlečka nestane veřejně přístupnou. Proto se ani žádostí o přístup nemůže povaha vlečky změnit. Vlečka totiž bez ohledu na žádost stále zůstává vlečkou veřejně nepřístupnou s povinností umožnit její užití podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách.

Tomuto výkladu svědčí i § 22a odst. 6 zákona o dráhách, který ukládá povinnost Úřadu zveřejňovat na svých internetových stránkách seznam veřejně přístupných vleček a seznam veřejně nepřístupných vleček, jejichž užití jsou jejich provozovatelé povinni umožnit způsobem podle odstavce 3 téhož ustanovení. Úřad by takový seznam veřejně nepřístupných vleček nemohl zveřejňovat, pokud by jejich provozovatelé neměli oznamovací povinnost vůči Úřadu.

Stejný výklad podporuje i důvodová zpráva k zákonu č. 367/2019 Sb. Zde sice došlo ke změně § 22a odst. 1 zákona o dráhách přijetím poslaneckého pozměňovacího návrhu, ta ale neměla vliv na dnešní znění § 22a odst. 3, 5 a 6 zákona o dráhách.

V důvodové zprávě pod kapitolou II. zvláštní části se k bodu 11 (§ 22a) uvádí následující:

„Za účelem zvýšení informovanosti dopravců se navrhuje, aby Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře v souladu s navrhovaným zněním odstavce 6 zveřejňoval seznam veřejně přístupných vleček a seznam veřejně nepřístupných vleček, jejichž užití jsou jejich provozovatelé povinni umožnit způsobem podle odstavce 3, jakož i seznam jejich provozovatelů. V současnosti zveřejňují příslušné informace toliko jednotliví provozovatelé těchto vleček samostatně“.

Z tohoto jednoznačně vyplývá, že účelem oznámení povinnosti zpřístupnit vlečku je informovat dopravce již jako potenciální uživatele vlečky. Ti informaci o umožnění přístupu potřebují již k samotnému požádání o umožnění tohoto přístupu.

Rozkladový orgán dospěl k závěru, že námitka nesprávné aplikace § 22a odst. 3 a odst. 5 zákona o dráhách, a to konkrétně věty druhé odst. 5, není důvodná.

2. Povolení použití manipulačních míst

Námítka obviněné

Obviněná namítá, že provoz na vlečce je možný pouze v rozsahu stanoveném provozním řádem vlečky, a že nakládka a vykládka zboží na vlečce je možná pouze na místech v provozním řádu označených jako místa nakládky a vykládky. V provozním řádu rampa takto označena není. Na jiném místě je možná nakládka nebo vykládka pouze po úpravě provozního řádu vlečky jejím provozovatelem, o což společnost ISC SERVIS s.r.o., jako vlastník pozemku, na kterém se rampa nachází, nikdy obviněnou nepožádala.

Stanovisko rozkladového orgánu

V napadeném rozhodnutí je pak uvedeno, že *V provozním řádu se na str. 14 v čl. 6.25 „Místa na vlečce, kde není dodržen volný schůdný a manipulační prostor“, uvádí, že u koleje 2a není dodržen volný schůdný a manipulační prostor z důvodu, že je zde rampa. Bližší specifikaci manipulačních míst provozní řád neuvádí. Stejně tak neuvádí, že mimo v něm uvedená manipulační místa nelze nakládku realizovat. Dle názoru rozkladového orgánu bylo v napadeném rozhodnutí dostatečně zdůvodněno, že provozní řád vlečky použití manipulačních míst nezakazuje. Rozkladový orgán nesouhlasí s názorem obviněné, že využití manipulačních míst podléhá plně souhlasu provozovatele dráhy. Ten je oprávněn organizovat drážní dopravu a stanovit nediskriminační podmínky užití této vlečky. Zákonnému nároku umožnění přístupu na vlečku a umožnění užití manipulačního místa však není oprávněn zabránit. Jak bylo uvedeno výše, povinnost umožnit přístup pak závisí na*

materiální povaze vlečky a jejím vlastnictvím, včetně vlastnictví souvisejících ploch a zařízení, a nikoliv na vůli provozovatele dráhy vyjádřené v provozním řádu vlečky.

Jak vyplývá z provozního řádu, obviněná je provozovatelkou vlečky Cerea a.s. – Slatiňany od 1. 4. 2018, přičemž v provozním řádu zmíněná rampa je ve vlastnictví ISC SERVIS s.r.o. již od roku 2011. V době vzniku právního vztahu s vlastníkem dráhy nebylo manipulační místo v majetku vlastníka dráhy.

V řízení bylo prokázáno, že vlečka umožňuje přístup k rampě, která je manipulačním místem ve vlastnictví ISC SERVIS s.r.o. již od roku 2011, zatímco vlastníkem vlečky je společnost Cerea a.s. a provozovatelem je obviněná. Proto dospěl rozkladový orgán k závěru, že obviněné oznamovací povinnost podle § 22a odst. 5 zákona o dráhách vznikla a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Podle § 16 odst. 4 vyhlášky č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, lze pro umožnění manipulace se zbožím zřizovat v železniční stanici veřejně přístupné dopravní plochy pro vykládku a nakládku zboží, a to čelní nebo boční rampy. Rampy se obecně zřizují pro umožnění manipulace se zbožím.

Obviněná dopisem ze dne 5. 2. 2020, č. j. 414/2020/CZL/JZ, sdělila Úřadu, že na základě § 22a odst. 3 zákona o dráhách umožňuje dopravcům užívat tři vlečky, mezi nimiž ale vlečku Cerea a.s. – Slatiňany neuvedla. Obviněná splnila oznamovací povinnost jen u vleček, které umožňuje dopravcům užívat, ačkoliv oznamovací povinnost je širší a zahrnuje všechny vlečky s přístupem podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách. Obviněná navíc v rozkladu mimo jiné uvedla, že *„V řízení nebylo prokázáno, že by konkrétní dopravce, nebo vlastník manipulačního místa požádal obviněnou o umožnění přístupu na vlečku ve smyslu ust. § 22a odst. 3 zákona o dráhách“*.

Z výše uvedeného vyplývá, že obviněná si nesprávně vyložila zákon, a posuzovala povinnost umožnění přístupu podle případných žádostí dopravců, a nikoli podle materiální povahy vlečky a vlastnických poměrů. Není podstatné, zda si obviněná nesprávně vyložila zákon, či byly důvody nesplnění oznamovací povinnosti jiné. Charakteristickým znakem přestupků právnických osob je objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Proto je věcí obviněné, aby si při výkonu své činnosti počínala tak, aby tyto povinnosti plnila řádně a včas.

Navíc obviněná v odporu proti příkazu ze dne 16. 11. 2020, sp. zn. STD001/20, č. j. UPDI-4062/20/BL, argumentaci shrnula tak, že nemohla porušit svoji zákonnou povinnost oznámit správnímu úřadu stanovené informace, neboť nebyla vyzvána k umožnění přístupu na předmětnou vlečku oprávněným dopravcem. Tuto podmínku společnost ZZN Chrudim nesplňuje.

Obviněná tedy věděla, že má povinnost umožnit užití své vlečky podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách a měla si prověřit splnění zákonných povinností § 22a zákona o dráhách. V této souvislosti rozkladový orgán přihlédl i k tomu, že obviněná společnost provozuje dráhu a plní funkci provozovatele dráhy na základě úředního povolení. Pro vydání úředního povolení musí žadatel splňovat zejména podmínky § 12 a 14 zákona o dráhách, mezi které patří odborná způsobilost. Z povahy obviněné společnosti, která je provozovatelkou cca čtyřiceti vleček, i z povahy její činnosti jednoznačně vyplývá, že zákonem svěřené úkoly musí obviněná společnost vykonávat odborně na vysoké profesionální úrovni. Znalost a dodržování právního řádu jsou při výkonu činností obviněnou společností nezbytnou podmínkou.

Dle názoru rozkladového orgánu vzhledem ke znění § 22a odst. 3 zákona o dráhách Úřad postupoval správně, když nezkoumal rozpory v tvrzeních obviněné a společností TOLUP s.r.o., zda *„konkrétní dopravce nebo vlastník manipulačního místa požádal obviněnou o umožnění přístupu na vlečku ve smyslu ust. § 22a odst. 3 zákona o dráhách“*.

V. Závěr

- 1) Obviněná navrhl, aby rozkladový orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení o přestupku zastavil, neboť jí oznamovací povinnost podle druhé věty § 22a odst. 5 zákona o drahách nevznikla.
- 2) Rozkladová komise předsedy Úřadu na zasedání konaném dne 15. 3. 2021 předložila podle § 152 odst. 3 správního řádu předsedovi návrh na rozhodnutí, a to rozklad zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.
- 3) Rozkladový orgán přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v plném rozsahu. Oznamovací povinnost provozovatele veřejně nepřístupné vlečky podle § 22a odst. 3 a 5 zákona o dráhách ve spojení s přechodným ustanovením čl. II. bodu 2 zákona č. 267/2019 Sb., vychází z materiální povahy vlečky a jejího vlastnictví, včetně vlastnictví souvisejících ploch a zařízení, a nikoliv až z žádosti o umožnění přístupu. Provozovatel dráhy není oprávněn vnitřním předpisem zákonnému nároku umožnění přístupu na vlečku a umožnění užití manipulačního místa zabránit. Obviněná rovněž neuvedla, že by jí ve splnění povinnosti podle § 22a odst. 3 písm. c) zákona o dráhách, zakládající oznamovací povinnost, bránily objektivní technické překážky. Rozkladový orgán dále dospěl k závěru, že obviněná věděla, že je povinna umožnit užití vlečky za účelem přístupu k manipulačnímu místu.
- 4) Zákon o dráhách obviněné ukládá oznamovací povinnost u veřejně nepřístupné vlečky s přístupem podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách. Obviněná tuto povinnost dosud nesplnila. Obviněná se dopustila přestupku.
- 5) Rozkladový orgán uzavřel, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s předpisy a je správné. Úřad postupoval v souladu zejména se zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, správním řádem a zákonem o dráhách. Současně shledal, že nenastaly podmínky pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí.
- 6) Vzhledem k výše uvedenému předseda Úřadu rozhodl tak, že rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí nelze dále podat rozklad.

Ing. Pavel Kodým
předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře

Rozdělovník

Rozhodnutí se doručí

a) zástupkyni obviněné

- Mgr. Lenka Volfová, advokátka (Latková, Volfová & partneři, advokátní kancelář, se sídlem Masarykovo nábřeží 2018/10, 120 00 Praha 2), právní zástupce společnosti CZ Logistics, s.r.o., IČO: 62957937, sídlem Semanínská 580, 560 02 Česká Třebová

b) dotčenému orgánu

- Drážní úřad, IČO 61379425, Wilsonova 300/8, 121 06 Praha 2